

Sygn. akt V CSK 437/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej [...] w J.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 maja 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W przedmiotowej sprawie skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazując, iż w sprawie zachodzi potrzeba dokonania wykładni art. 8 ust. 6 u.s.m., budzącego poważne wątpliwości oraz występuje istotne zagadnienie prawne ujęte w pytaniu: „Czy ustawowy minimalny termin dla strony, od którego winna ona być powiadomiona o zdarzeniach prawnych może podlegać skróceniu lub innej modyfikacji, w kontekście przepisu art. 61 § 1 zd. II k.c.?”.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć jednocześnie charakter uniwersalny, przez co należy rozumieć, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku. Zatem zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego istotne zagadnienie prawne, jeżeli miałoby stanowić przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania po myśli art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinno występować w rozpoznawanej sprawie (por. postanowienia: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11 - nie publ.).

W sprawie niniejszej Sąd drugiej instancji nie opowiedział się za możliwością skracania lub modyfikowania terminu określonego w art. 8³ ust. 6 u.s.m., lecz uznał, że termin ten został zachowany. Powołując się na potrzebę wykładni tego przepisu

w celu zweryfikowania powyższej oceny, skarżący nie przytoczył wyodrębnionego wyводу prawnego usprawiedliwiającego odmienną jego interpretację.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]